Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

erant ut illo bono q̃ habituri s̃ sẗpu sedm p̃sentiã. Vñ ambr:
Quib̃ dã grã data ẽ iusũ ut saulu. iude. & aliis discipulis. q̃b̃
dñs dixit. ecce noia ura sẗpta s̃ i cẹlo. & p̃ abierunt ret.
s; hoc dixẽ ppt̃ iusticiã cui deseruiebant. q̃ a boni erant.
frequent enũ añ s̃ mali q̃ fuũ s̃ boni. & aliq̃ ẽ s̃ boni
q̃ fuũ s̃ & p̃manssuri mali. sedm q̃ dicunt sẗbi i libro
uite & deleri. Determinatio auctoritatũ p̃dictarũ.
Qd ũ apls ait caritas nũq̃ excidit. nullatenus p̃illis
facit. Dignitatẽ enũ caritatis ostendens dicẽ eam
ñ excidẽ. q̃ a hic & i futuro erit. s; fides & spes euacua
bunt & scia. Itẽ q̃ dr caritas nũq̃ fuit uera q̃ deseri p̃.
ñ adeẽtiã caritatis refert s; adefficiẽtiã. q̃ a ñ efficit
caritas q̃ deserit hoinẽ uere beatũ ñ p̃ducit aduerũ
bonũ. Huic j̃ fomi alienu. i. dãpnandi ñ ꝯmunicant.
sed i fine. q̃ a ñ p̃seuerant. Poꝰ tñ hoc & ceta q̃ de caritate dicta s̃ de p̃fecta intellegi q̃ soli p̃fecti hnt. q̃ semel
habita ñ amittit. Cor dia ũ caritatis aliq̃n crescunt
aliq̃n deficiunt. Sit enũ initius cor dia. & p̃fectus &
p̃fectio. q̃s q̃dus ille discernit q̃ parabola istam intelligit. Sic ẽ regnũ di q̃ madmodũ si iaciet hõ semẽ in terra
& dormiat. & exurgat seẽ & q̃mnet j ẽscat. j ceta.
Et si q̃ p̃fecta caritas sic radicata ẽ ut amitti nequeat.
incipiens tñ & p̃uecta amitti p̃ & sepe amittitur. s;
du habẽt ñ sinit habentẽ ẽminalit peccare. Qd aug ostendit inq̃ens q̃ a radix omnium malorũ ẽ cupiditas.
& radix omnũ bonorũ ẽ caritas. simul ambe ẽẽ ñ possit.

Sup epl'am iohis.